

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น

ขั้นที่ 1 ขั้นศึกษาความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะ

ขั้นที่ 2 ขั้นการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหา

สุขภาวะ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะ

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะ เป็นนักศึกษาชายระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 40 แห่ง จำนวน 45,050 คน โดยสอบถามทางโทรศัพท์จากกองบริการการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 40 แห่ง รวมทั้งจากการค้นคว้าทางเว็บไซต์ของแต่ละมหาวิทยาลัย ในเดือน เมษายน 2552

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาวะ เป็นนักศึกษาชายระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 11 แห่ง จำนวน 1,230 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยมีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ให้มีค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม .05 ($\alpha = .05$) โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามวิธีของยามานะ (Yamane. 1967 : 886-887; อ้างใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 284-285) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	ขนาดประชากร
	e	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการสุ่ม (.05)

จากการคำนวณจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 396 คน ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อลดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มให้มากที่สุด ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 1,230 คน

1.2.2 ดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ตามขั้นตอน ดังนี้

1) แบ่งกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏตามเขตภูมิศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏตั้งอยู่ เป็น 4 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้

2) สุ่มกลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏจาก 4 ภาค ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มมรรอละ 30 ของแต่ละภาค จำนวน 11 แห่ง เป็นภาคเหนือ 3 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 แห่ง ภาคกลาง 4 แห่ง ภาคใต้ 1 แห่ง

3) สุ่มกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 11 แห่ง ตามสัดส่วนประชากร ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เขตภูมิศาสตร์	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	จำนวน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	จำนวน
1. ภาคเหนือ	1. เชียงราย	2,049	1. เชียงใหม่	174
	2. เชียงใหม่	2,112	2. พิบูลสงคราม	130
	3. ลำปาง	1,016	3. เพชรบูรณ์	56
	4. อุตรดิตถ์	957		
	5. กำแพงเพชร	622		
	6. นครสวรรค์	1,150		
	7. พิบูลสงคราม	1,263		
	8. เพชรบูรณ์	650		
	รวม	9,819	รวม	360
2.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	9. มหาสารคาม	1,514	4. เลย	74
	10. เลย	916	5. บุรีรัมย์	67
	11. สกลนคร	1,047	6. อุบลราชธานี	133
	12. อุครธานี	1,504		
	13. กาฬสินธุ์	129		
	14. นครราชสีมา	1,854		
	15. บุรีรัมย์	822		
	16. สุรินทร์	1,036		
	17. อุบลราชธานี	1,629		
	18. ชัยภูมิ	189		
	19. ศรีสะเกษ	391		
	20. ร้อยเอ็ด	338		
	รวม	11,369	รวม	274

ตาราง 2 (ต่อ)

เขตภูมิศาสตร์	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	จำนวน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	จำนวน
3. ภาคกลาง	21. จันทเกษม	3,276	7. บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา	190
	22. ชนบุรี	1,586	8. สวนสุนันทา	133
	23. บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา	2,336	9. เทพสตรี	69
	24. พระนคร	1,696	10. นครปฐม	125
	25. สวนดุสิต	1,457		
	26. สวนสุนันทา	1,634		
	27. ราชนครินทร์	446		
	28. เทพสตรี	846		
	29. พระนครศรีอยุธยา	510		
	30. วไลยอลงกรณ์	859		
	31. ราไพพรรณี	601		
	32. กาญจนบุรี	659		
	33. นครปฐม	1,543		
	34. เพชรบุรี	919		
	35. หมู่บ้านจอมบึง	250		
	รวม	18,618	รวม	517
4. ภาคใต้	36. นครศรีธรรมราช	973	11. นครศรีธรรมราช	79
	37. ภูเก็ต	753		
	38. ชะลา	449		
	39. สงขลา	1,526		
	40. สุราษฎร์ธานี	1,543		
	รวม	5,244	รวม	79
รวมทั้งหมด		45,050	รวมทั้งหมด	1,230

ที่มา : กองบริการการศึกษาและเว็บไซต์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 40 แห่ง ในปี พ.ศ. 2552

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาวะ

2.1 ประชากรที่ใช้ในการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม เพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาวะ เป็นนักศึกษาชายระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 1,263 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม เพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักศึกษาชายระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่มีปัญหาความขัดแย้งในบทบาททางเพศ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} > 3.66$) และ/หรือมีปัญหาสุขภาวะ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} > 1.90$) สัมผัสใจเข้ารับการให้คำปรึกษากลุ่ม และมีความเป็นชายและความเป็นหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) เพราะผลการวิจัยในการศึกษาพบว่านักศึกษาชายที่มีบทบาททางเพศความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ มีความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาวะ ในระดับสูง มีจำนวนมากที่สุด และเหตุที่ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ก็เพื่อให้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ในการลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาวะ เพราะเป็นสถานที่ปฏิบัติราชการของผู้วิจัย และนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นหนึ่งในกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในชั้นศึกษาความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะ

โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 นำผลจากการศึกษาความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาวะของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 11 แห่ง จำนวน 1,056 คน ที่มีบทบาททางเพศต่างกัน ในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะในระดับสูง มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาททางเพศความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) โดยมีความขัดแย้งในบทบาททางเพศ อยู่ในระดับสูง จำนวน 131 คน (ร้อยละ 12.4) และปัญหาสุขภาวะ อยู่ในระดับสูง จำนวน 108 คน (ร้อยละ 10.2) ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาททางเพศความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) มาทดลองเพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะ

2.2.2 นำผลจากการศึกษาความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาวะของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 130 คน มาวิเคราะห์หา

ค่าความถี่และร้อยละของระดับความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาพะ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 3

ตาราง 3 ความถี่และร้อยละของระดับความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาพะโดยรวมของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามจำแนกตามบทบาททางเพศ (n=130)

Variables		Gender Role									
		Masculine		Feminine		Androgyny		Undifferentiated		Total	
		f	%	f	%	F	%	f	%	f	%
GRC	L	4	3.1	3	2.3	11	8.5	10	7.7	28	21.5
	M	14	10.8	9	6.9	33	25.4	17	13.1	73	56.2
	H	8	6.2	5	3.8	12	9.2	4	3.1	29	22.3
WBP	L	7	5.4	5	3.8	12	9.2	5	3.8	29	22.3
	M	15	11.5	7	5.4	33	25.4	15	11.5	70	53.8
	H	4	3.1	5	3.8	11	8.5	11	8.5	31	23.8
Total		26	20.0	17	13.1	56	43.1	31	23.8	130	100.0

L = ระดับต่ำ (low) M = ระดับปานกลาง (middle) H = ระดับสูง (high)

จากตาราง 3 นักศึกษาชายที่มีความขัดแย้งในบทบาททางเพศ ในระดับสูง มีจำนวนมากที่สุด คือ นักศึกษาที่มีความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ 12 คน (ร้อยละ 9.2) รองลงมาคือ นักศึกษาที่มีความเป็นชายสูง 8 คน (ร้อยละ 6.2) นักศึกษาที่มีความเป็นหญิงสูง 5 คน (ร้อยละ 3.8) และ นักศึกษาที่มีความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ 4 คน (ร้อยละ 3.1) ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชายที่มีปัญหาสุขภาพะอยู่ในระดับสูง มีจำนวนมากที่สุด คือ นักศึกษาที่มีความเป็นชายและความเป็นหญิงสูงทั้งคู่ 11 คน (ร้อยละ 8.5) รองลงมาคือนักศึกษาที่มีความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ (ร้อยละ 8.5) นักศึกษาที่มีความเป็นหญิงสูง (ร้อยละ 3.8) และนักศึกษาที่มีความเป็นชายสูง (ร้อยละ 3.1) ตามลำดับ

2.2.3 นำกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายที่มีบทบาททางเพศความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) จากตาราง 3 มาพิจารณา พบว่า นักศึกษาชายที่มีความขัดแย้งในบทบาททางเพศ จำนวน 12 คน และปัญหาสุขภาพะ อยู่ในระดับสูง 11 คน รวม 23 คน แต่เป็นนักศึกษาชายที่มีความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาพะในระดับสูงซ้ำกัน จำนวน 4 คน (คือ รหัส 1119,

1188, 1197 และ 1198) จึงเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และ/หรือปัญหาสุขภาพอยู่ในระดับสูง จำนวน 19 คน

2.2.4 ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 19 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 8 คน

2.2.5 นำแบบสอบถามเพื่อการวิจัยของกลุ่มทดลอง มาดำเนินการติดต่อประสานงานเพื่อนัดหมายทำการทดลองในขั้นตอนที่ 2 ตามความสมัครใจจริง ๆ จนครบทั้ง 8 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. แบบวัดบทบาททางเพศ
2. แบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ
3. แบบวัดปัญหาสุขภาพ
4. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์ และพฤติกรรม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. การสร้างแบบวัดบทบาททางเพศ

แบบวัดบทบาททางเพศ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดบทบาททางเพศจากต่างประเทศ ที่นิยมใช้ในงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดที่เหมาะสมสำหรับคนไทย ได้แก่ Bem's Sex Role Inventory:BSRI (Bem, 1974) แปลความหมายลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงจากแบบวัด นำมาตรวจสอบความหมายจากพจนานุกรม และจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศให้มีความหมายตรงกัน

1.2 ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับบทบาททางเพศของไทย ได้แก่ นิตยกุล อรรถนุพรรณ (2530) ฉันทิกา ทิมากร (2534) และธิดารัตน์ ธรรมเกษร (2543)

1.3 สร้างแบบสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเพื่อการวิจัย เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง ตามความคาดหวังของคนไทย ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด 2 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1 ในทัศนะของข้าพเจ้า ผู้ชายไทยควรมีลักษณะบุคลิกภาพ ทั้งในด้านร่างกาย
อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังนี้

- 1.
- 2.
- 3.

ข้อ 2 ในทัศนะของข้าพเจ้า ผู้หญิงไทยควรมีลักษณะบุคลิกภาพ ทั้งในด้านร่างกาย
อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังนี้

- 1.
- 2.
- 3.

1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ดังนี้

- 1) นักศึกษาชายมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามในระดับปริญญาตรี จำนวน 20 คน (ช. 10 ญ. 10)
- 2) นักศึกษาชายมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามในระดับปริญญาโท จำนวน 20 คน (ช. 10 ญ. 10)
- 3) อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 20 คน (ช. 10 ญ. 10)
- 4) ผู้ปกครองของนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 20 คน (ช. 10 ญ. 10)
- 5) ประชาชนทั่วไป จำนวน 20 คน(ช. 10 ญ. 10)

1.5 วิเคราะห์ลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงของแบบ (Bem. 1974) นิตยกุล
อรรถนุพรรณ (2530) ฉันทิกา ทิมากร (2534) ธิดารัตน์ ธรรมเกสร (2543) และจากการสำรวจ
ข้อมูลเบื้องต้น

1.6 คัดเลือกลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง ที่สอดคล้องกันอย่างน้อยตาม
เกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- 1) มีความสอดคล้องระหว่างแบบวัดบทบาททางเพศของแบบ กับแบบสำรวจเบื้องต้น
- 2) มีความสอดคล้องระหว่างแบบวัดบทบาททางเพศของแบบ กับผลงานวิจัยในไทยของนิตยกุล อรรถนุพรรณ หรือ ฉันทิกา ทิมากร หรือ ธิดารัตน์ ธรรมเกสร
- 3) มีความสอดคล้องระหว่างแบบสำรวจเบื้องต้นกับผลงานวิจัยในไทย ของ นิตยกุล ฉันทิกา ทิมากร หรือ ธิดารัตน์ ธรรมเกสร

1.7 สังเคราะห์ลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง ที่สอดคล้องกันตามเกณฑ์
ดังกล่าวมาสร้างแบบวัดบทบาททางเพศความเป็นชายและความเป็นหญิง โดยตัดลักษณะทางลบ

ออกเพราะเป็นลักษณะที่คาดหวังของสังคม และตัดลักษณะที่มีความถี่น้อย หรือได้พิจารณาแล้วว่าไม่ถูกต้องตามเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งใน 3 ข้อ จากข้อ 1.6 ผลการสังเคราะห์ ดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการสังเคราะห์ลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงจากผลการวิจัยและการสำรวจเบื้องต้น (n=100)

ลักษณะความเป็นชาย	ลักษณะความเป็นหญิง
1. เป็นอิสระไม่พึ่งใคร พึ่งตนเองได้	1. มีกิริยาน่ารัก น่ารัก น่ารัก
2. กล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าหาญ กล้าคิด กล้าทำ	2. มีความเห็นอกเห็นใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น
3. มีบุคลิกภาพเข้มแข็ง เข้มแข็ง	3. ไวต่อความต้องการของผู้อื่น ตระหนักถึงความรู้สึกของผู้อื่น
4. มีพลัง แข็งแรง สุขภาพดี ไม่มีโรคภัย	4. มีความเข้าใจผู้อื่น เข้าอกเข้าใจ
5. มีความสามารถในการเป็นผู้นำ เป็นผู้นำ มีความเป็นผู้นำ	5. มีความเมตตา เมตตา กรุณา มีเมตตา เสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จิตใจงดงาม ใจดี
6. กล้าเสี่ยง กล้าได้ กล้าเสีย	6. กระตือรือร้นในการปลอบใจ ชอบปลอบใจผู้อื่น
7. มีอำนาจ ชอบบีบบังคับผู้อื่น ชอบบงการ ชักนำ หรือมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น	7. นุ่มนวล อ่อนไหวง่าย
8. กล้ายืนหยัด กล้ายืนหยัดในความคิดของตน	8. รักเด็ก
9. มั่นใจในตนเอง เป็นตัวของตัวเอง	9. สุภาพ เรียบร้อย อ่อนน้อม อ่อนน้อมถ่อมตน อ่อนน้อมไม่วดตัว
10. มีลักษณะเป็นนักกีฬา ชอบกีฬา ชอบการกีฬา	10. ยอมจำนน
11. ชอบคิดวิเคราะห์ ช่างคิดช่างประดิษฐ์ มีวิจารณ์ญาณ	11. รื่นเริง ชื่นบาน ร่าเริง มีชีวิตชีวา ยิ้มง่าย ร่าเริงแจ่มใส อารมณ์ดี ยิ้มแย้ม
12. ตัดสินใจง่าย กล้าตัดสินใจ	12. ซื่อสัตย์
13. มีความพอเพียงในตนเอง พึ่งพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	13. ประจบประแจง ช่างประจบเอาใจ ช่างปรนนิบัติ ชอบคลุกคลีและแสดงความรักต่อผู้อื่น
14. มีความเป็นชาย สุภาพบุรุษ	14. ซื่อสัตย์
15. ชอบการแข่งขัน ชอบเอาชนะ	15. พุดสุภาพนุ่มนวล พุดจาไพเราะอ่อนหวาน อ่อนโยน พุดเพราะ อ่อนหวาน
16. มีความทะเยอทะยาน	16. เชื้ออะไรง่าย
17. มีพฤติกรรมความเป็นผู้นำ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ ควบคุมสติได้ในยามคับขัน	17. มีลักษณะเป็นเด็ก
18. มีอารมณ์มั่นคง หนักแน่น	18. มีความเป็นหญิง เป็นกุลสตรี เป็นแม่บ้านแม่เรือน รักนวลสงวนตัว
19. มีเหตุผล	19. ละเอียดย่อน ละเอียด รอบคอบ ประณีต
20. รอบรู้ทันต่อเหตุการณ์ มีภูมิรู้ ทันต่อเหตุการณ์	20. ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีน้ำใจ
21. ชอบแสวงหาความรู้ ใฝ่หาความรู้	
22. เฉลียวฉลาด มีสติปัญญา	
23. ขยันหมั่นเพียร ขยันสู้งาน	
24. สุขุมรอบคอบ	
25. มีความรับผิดชอบ	

1.8 นำลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง มาสร้างแบบวัดบทบาททางเพศ จำนวน 45 ข้อ เป็นแบบวัดความเป็นชาย 25 ข้อ แบบวัดความเป็นหญิง 20 ข้อ

1.9 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำกรอบความคิดและข้อคำถาม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน (ดังภาคผนวก ก) เพื่อพิจารณาตรวจสอบการใช้ภาษา และความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามที่กำหนดไว้ โดยกำหนดระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้บทบาททางเพศ

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้บทบาททางเพศ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ใช่อตัวบ่งชี้บทบาททางเพศ

1.10 นำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence = IOC) โดยใช้เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไป ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของข้อคำถาม 45 ข้อ อยู่ระหว่าง 0.428 - 1.000 (ดังภาคผนวก ข) ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ คัดเลือกข้อที่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 40 ข้อ

1.11 นำแบบวัดบทบาททางเพศมาสร้างเป็นแบบวัดบทบาททางเพศ แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 อันดับ คือ จริงน้อยที่สุด จริงน้อย จริงปานกลาง จริงมาก และ จริงมากที่สุด จำนวน 40 ข้อ ข้อที่ วัดลักษณะความเป็นชาย 20 ข้อ ข้อที่ วัดลักษณะความเป็นหญิง 20 ข้อ

1.12 นำแบบวัดบทบาททางเพศที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 40 ข้อ ไปใช้กับนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ชั้นปีที่ 1 (ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 100 คน นำข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดบทบาททางเพศ ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาคด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .8920 โดยมีค่าความเชื่อมั่นข้อที่ คือลักษณะความเป็นชาย 20 ข้อ เท่ากับ .8530 ค่าความเชื่อมั่นข้อที่ คือ ลักษณะความเป็นหญิง เท่ากับ .8365 (ดังภาคผนวก ค)

1.13 ตัวอย่างแบบวัดบทบาททางเพศ

1.13.1 ตัวอย่างข้อคำถามของตัวบ่งชี้บทบาททางเพศ

ข้อที่	คุณลักษณะ	จริง น้อย ที่สุด	จริง น้อย	จริง ปาน กลาง	จริง มาก	จริง มาก ที่สุด
0	เป็นอิสระไม่พึ่งใคร					
00	มีภริยาน่ารัก					
000	มีบุคลิกภาพเข้มแข็ง					
0000	ไวต่อความต้องการของผู้อื่น					

1.13.2 เกณฑ์การให้คะแนน

- 1 = จริงน้อยที่สุด
- 2 = จริงน้อย
- 3 = จริงปานกลาง
- 4 = จริงมาก
- 5 = จริงมากที่สุด

1.13 3 การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของความเป็นชาย (ข้อที่ 20 ข้อ) และคะแนนเฉลี่ยความเป็นหญิง (ข้อที่ 20 ข้อ) แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามบทบาททางเพศ 4 กลุ่ม ดังนี้

- 1) คะแนนเฉลี่ยข้อที่อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.40 - 5.00$) และคะแนนเฉลี่ยข้อที่อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.00 - 3.22$) หมายถึง บทบาททางเพศความเป็นชายสูง (Masculine)
- 2) คะแนนเฉลี่ยข้อที่อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.23 - 5.00$) และคะแนนเฉลี่ยข้อที่อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.00 - 3.39$) หมายถึง บทบาททางเพศความเป็นหญิงสูง (Feminine)
- 3) คะแนนเฉลี่ยข้อที่อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.40 - 5.00$) และคะแนนเฉลี่ยข้อที่อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.23 - 5.00$) หมายถึง บทบาททางเพศความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny)
- 4) คะแนนเฉลี่ยข้อที่อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.00 - 3.39$) และคะแนนเฉลี่ยข้อที่อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.00 - 3.22$) หมายถึง บทบาททางเพศความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated)

2. การสร้างแบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ

แบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งในบทบาททางเพศในต่างประเทศ เพื่อทราบนิยามและองค์ประกอบของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ (O'Neil. 1986) และดำเนินการติดต่อกับโอนีล เพื่อขอทราบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ

2.2 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538; ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538)

2.3 นำข้อมูลที่ได้จาก 2.1 และ 2.2 มาสร้างข้อคำถามเกี่ยวกับความขัดแย้งในบทบาททางเพศ ตามกรอบความคิดของโอนีล (O'Neil. 1986) และได้เพิ่มข้อคำถามตามแนวคิดและนิยามศัพท์เฉพาะทั้ง 4 องค์ประกอบ รวม 61 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของออสกู๊ด (Osgood) ทุกข้อเป็นข้อความทางลบ มี 6 อันดับ จากอันดับ 1 คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จนถึงอันดับ 6 คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.4 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำกรอบความคิดและข้อคำถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน (ดังภาคผนวก ก) เพื่อพิจารณาตรวจสอบการใช้ภาษาและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามที่กำหนดไว้ โดยกำหนดระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้ความขัดแย้งในบทบาททางเพศ

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้ความขัดแย้งในบทบาททางเพศ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ใช่อันเป็นตัวบ่งชี้ความขัดแย้งในบทบาททางเพศ

นำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence = IOC) โดยใช้เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไป ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของข้อคำถาม 61 ข้อ อยู่ระหว่าง 0.143 - 1.000 (ดังภาคผนวก ข) ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ คัดเลือกข้อคำถามที่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 50 ข้อ

2.5 นำแบบวัดมาปรับปรุงแก้ไข และสร้างเป็นแบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ จำนวน 50 ข้อ ตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 6 อันดับ จาก 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จนถึง 6 เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยผู้ตอบจะต้องเขียนตัวเลขอันดับที่เลือกไว้หน้าข้อความแต่ละข้อ

2.6 นำแบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 50 ข้อ ไปใช้กับนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามชั้นปีที่ 1 (ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 100 คน นำข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยหาค่า

สัมประสิทธิ์ แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาคด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .9258 โดยมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านอยู่ระหว่าง .7969 - .8617 (ด้านที่ 1-4 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8617, .7969, .8193 และ .8218 ตามลำดับ (ดังภาคผนวก ค)

แบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- ด้านที่ 1 ความสำเร็จ อำนาจ แข่งขัน จำนวน 17 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 7 8 9 14 15 19 20 24 25 26 31 36 37 42 43 และ 47
- ด้านที่ 2 การเก็บกดความรู้สึก จำนวน 13 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 3 10 16 21 22 27 28 32 33 38 44 และ 48
- ด้านที่ 3 การเก็บกดพฤติกรรมทางเพศ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ 4 11 17 23 29 34 39 40 45 และ 49
- ด้านที่ 4 ความขัดแย้งระหว่างการเรียนกับความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ 5 6 12 13 18 30 35 41 46 และ 50

2.7 ตัวอย่างแบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ

2.7.1 ตัวอย่างข้อคำถามของตัวบ่งชี้ความขัดแย้งในบทบาททางเพศ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง				ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
6	5	4	3	2	1
_____ 1. ถ้าข้าพเจ้าได้ทำงาน การได้เลื่อนตำแหน่งงานที่สูงขึ้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้า					
_____ 2. ข้าพเจ้ามีความลำบากใจในการที่จะบอกกับคนอื่นว่าข้าพเจ้ารู้สึกแค้นเขา					
_____ 3. เป็นเรื่องยากสำหรับข้าพเจ้าในการที่จะบอกกับเพื่อนเพศเดียวกันว่าข้าพเจ้ารักเขา					
_____ 4. ข้าพเจ้าทำงานตามที่กำหนดไว้จนไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่สุขภาพของตน					

2.7.2 เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ กำหนดการให้คะแนนในแต่ละข้อตามอันดับที่เลือก ได้แก่ ถ้าเลือกอันดับ 1 ได้ 1 คะแนน ถ้าเลือกอันดับ 2 ได้ 2 คะแนน ถ้าเลือกอันดับ 3 ได้ 3 คะแนน ถ้าเลือกอันดับ 4 ได้ 4 คะแนน ถ้าเลือกอันดับ 5 ได้ 5 คะแนน และถ้าเลือกอันดับ 6 ได้ 6 คะแนน

2.7.3 เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนแบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์จากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1,056 คน โดยแบ่งระดับความขัดแย้งในบทบาททางเพศโดยรวมและรายด้าน เป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ความขัดแย้งในบทบาท

ทางเพศ ในระดับต่ำ คือ ตั้งแต่ เปอร์เซนต์ไทล์ 25 ลงมา 2) ความขัดแย้งในบทบาททางเพศ ในระดับปานกลาง คือ เปอร์เซนต์ไทล์ อยู่ระหว่าง 26 - 74) และ 3) ความขัดแย้งในบทบาททางเพศ อยู่ในระดับสูง คือ เปอร์เซนต์ไทล์ ตั้งแต่ 75 ขึ้นไป ดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยของระดับความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวมและรายด้าน (n = 1,056)

ความขัดแย้ง ในบทบาท ทางเพศ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความขัดแย้งในบทบาททางเพศ		
			ต่ำ (%tile 25 ลงมา)	ปานกลาง (%tile 26-74)	สูง (%tile 75 ขึ้นไป)
โดยรวม	3.16	.74	1.00 - 2.68	2.69 - 3.65	3.66 - 6.00
ด้านที่ 1	3.64	.91	1.00 - 3.00	3.01- 4.23	4.24 - 6.00
ด้านที่ 2	2.96	.89	1.00 - 2.23	2.24 - 3.61	3.62 - 6.00
ด้านที่ 3	2.98	1.06	1.00 - 2.10	2.11- 3.69	3.70 - 6.00
ด้านที่ 4	2.80	.92	1.00 - 2.00	2.01 - 3.49	3.50 - 6.00

3. การสร้างแบบวัดปัญหาสุขภาพ

แบบวัดปัญหาสุขภาพ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสุขภาพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อทราบนิยามและองค์ประกอบของปัญหาสุขภาพ (ประเวศ วะสี. 2550)

3.2 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538; ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538)

3.3 นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 มาสร้างข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพ ตามนิยามศัพท์เฉพาะทั้ง 3 องค์ประกอบ จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ทมี 4 อันดับ คือ ไม่เลย เล็กน้อย มาก และ มากที่สุด

3.4 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยนำกรอบความคิดและข้อคำถามย่อยๆ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน (ดังภาคผนวก ก) เพื่อพิจารณาตรวจสอบการใช้ภาษาและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามที่กำหนดไว้ โดยกำหนดระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้ปัญหาสุขภาพ
- ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้ปัญหาสุขภาพ
- ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่เป็นตัวบ่งชี้ปัญหาสุขภาพ

นำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 0.50 ขึ้นไป ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.428 - 1.000 (ดังภาคผนวก ข) ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ คัดเลือกข้อที่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ

3.5 นำแบบวัดมาปรับปรุงแก้ไขและสร้างเป็นแบบวัดปัญหาสุขภาวะ จำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งปัญหาสุขภาวะเป็น 3 ด้านๆ ละ 10 ข้อ ดังนี้

- ด้านร่างกาย ได้แก่ ข้อ 1 - 10
- ด้านจิตใจ ได้แก่ ข้อ 11 - 20
- ด้านสังคม ได้แก่ ข้อ 21 - 30

3.6 นำแบบวัดปัญหาสุขภาวะที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 30 ข้อ ไปใช้กับนักศึกษา ขามมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ชั้นปีที่ 1 (ที่ไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 100 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดปัญหาสุขภาวะ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดปัญหาสุขภาวะทั้งฉบับ .8755 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านอยู่ระหว่าง .7721 - .8063 (ด้านที่ 1 - 3 เท่ากับ .7721, .7948 และ .8063 ตามลำดับ) (ดังภาคผนวก ค)

3.7 ตัวอย่างแบบวัดปัญหาสุขภาวะ

3.7.1 ตัวอย่างข้อคำถามของตัวบ่งชี้ปัญหาสุขภาวะ

ข้อ	ข้อความ	ไม่เลย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด
0	ระบบต่างๆในร่างกายทำงานไม่ปกติ -----				
00	รู้สึกโกรธเมื่อถูกเพื่อนๆล้อเลียนพฤติกรรมของตน -----				
000	สมาชิกในครอบครัวไม่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน -----				
0000	ข้าพเจ้าปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมชั้นได้ยาก -----				

3.7.2 เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดปัญหาสุขภาวะ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- ไม่เลย ให้คะแนน 1 คะแนน
- เล็กน้อย ให้คะแนน 2 คะแนน
- มาก ให้คะแนน 3 คะแนน
- มากที่สุด ให้คะแนน 4 คะแนน

3.7.3 เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนจากแบบวัดปัญหาสุขภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์จากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1,056 คน โดยแบ่งระดับปัญหาสุขภาพโดยรวมและรายด้าน เป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ปัญหาสุขภาพ ในระดับต่ำ คือ ตั้งแต่ เปอร์เซนต์ไทล์ 25 ลงมา 2) ปัญหาสุขภาพ ในระดับปานกลาง คือ เปอร์เซนต์ไทล์ อยู่ระหว่าง 26 - 74) และ 3) ปัญหาสุขภาพ อยู่ในระดับสูง คือ เปอร์เซนต์ไทล์ ตั้งแต่ 75 ขึ้นไป ดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาสุขภาพ โดยรวมและรายด้าน (n = 1,056)

ปัญหาสุขภาพ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัญหาสุขภาพ		
			ต่ำ (%tile 25 ลงมา)	ปานกลาง (%tile 26-74)	สูง (%tile 75 ขึ้นไป)
โดยรวม	1.66	.38	1.00 - 1.39	1.40 - 1.89	1.90 - 4.00
ด้านร่างกาย	1.61	.38	1.00 - 1.30	1.31 - 1.79	1.80 - 4.00
ด้านจิตใจ	1.90	.53	1.00 - 1.49	1.50 - 2.19	2.20 - 4.00
ด้านสังคม	1.49	.47	1.00 - 1.09	1.10 - 1.69	1.70 - 4.00

4. การสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม

โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์ และพฤติกรรม มีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เกี่ยวกับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรมของอัลเบิร์ต เอลลิส (Albert Ellis) (Dryden; & Yankura. 1995; Corey. 1995, 1996; Livneh; & Wright. 1995; Gilliland; James; & Bowman. 1994; Sharf. 1996; Nelson-Jones. 1998; Dryden; & Mytton. 1999)

4.2 เขียนตารางสรุปรายละเอียดของโปรแกรม การให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม โดยยึดหลักการสำคัญของการให้คำปรึกษาที่เน้นทฤษฎี A-B-C และใช้ขั้นตอนการให้คำปรึกษาแบบ A-B-C-D-E-F เพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ 4 ด้าน และปัญหาสุขภาพ 3 ด้าน จำนวน 10 สัปดาห์ ละครึ่ง 1 ครั้งๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์กำหนดระยะเวลาในการให้คำปรึกษาของ จาคอบส์; แมสสัน และฮาร์วิลล์ (Jacobbs; Masson; & Harvill. 2002 : 41) ที่ว่า ระยะเวลาในการให้คำปรึกษากลุ่มในแต่ละครั้งควรใช้เวลาอย่างน้อย 1 ชั่วโมงครึ่ง และไม่ควรเกิน 3 ชั่วโมง

ตัวอย่างตารางสรุปโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม เพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาพ

ครั้งที่	หัวเรื่อง	วัตถุประสงค์	เทคนิค/สื่อ	ขั้นตอนและวิธีดำเนินการ
2-3	1. การลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ : ด้านสำเร็จ อำนาจ แข่งขัน 2.การลดปัญหาสุขภาพ: ร่างกาย จิตใจ สังคม	1. เพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศด้านสำเร็จ อำนาจ แข่งขัน 2. เพื่อลดปัญหาสุขภาพด้านร่างกาย จิตใจ สังคม	เทคนิค 1. Cognitive Distractions: Deep Breathing & Balance Breathing 2. Offer and Example 3. Assessment : Basic Sequence 4. Inference Chaining Techniques :Then what...? Question และ Why Question 5. Didactic Disputing : Debating, Discriminating 6. Rational Role Reversal 7. Empty Chair 8. Qui-gong 9. Homework Assignment : อ่านบทความ 1) แพ้หรือชนะ ไม่สำคัญเมื่อเราทำดีที่สุดแล้ว 2) ชนะหรือแพ้นั่นก็แค่สิ่งสมมุติ สื่อ 1. power point : ข้อแตกต่างระหว่างผู้ชนะกับผู้แพ้ 2. บทความผู้ชนะ-ผู้แพ้ 3. คิวชีชิ่ง 4. ใบงานครั้งที่ 2-3	1. ขั้นเริ่มต้น 1) ชักถามและอภิปรายเกี่ยวกับใบงานที่ 1 2) ให้สมาชิกผ่อนคลายทางความคิดด้วยการหายใจระดับลึกหรือการฝึกหายใจที่สมดุล 3) บอกเป้าหมายในการให้คำปรึกษาครั้งนี้ 2. ขั้นดำเนินการ 1) ประเมินองค์ประกอบพื้นฐาน A-B-C ด้วยการเสนอกรณีตัวอย่างผู้ที่มีมุ่งความสำเร็จมาจนเกินไป แล้วให้สมาชิกคิดถึงเหตุการณ์ทางลบ (A) ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตของตน โดยกระตุ้นให้เล่าความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล (IrB=B) ที่ส่งผลให้เกิด GRC และ WBP (C) เน้นให้ตระหนักถึงความสำเร็จ อำนาจ แข่งขัน ที่มีต่อ WBP (กาย จิต และสังคม) ด้วยคำถามแบบลูกโซ่ชนิดปลายเปิด และทำไม? 2) ให้สมาชิกโต้แย้ง IrB ของตน (D) ด้วยการโต้แย้งเชิงอธิบาย โดยการสนทนาและตอบคำถาม เพื่อโต้แย้ง IrB และจำแนกความแตกต่าง IrB กับ rB ที่ส่งผลต่อ WBP ที่ทำลายตนเอง อภิปรายตาม power point 3) ให้สมาชิกสร้างปรัชญาชีวิตใหม่ (E) โดยการจับคู่แสดงบทบาทสลับกันเป็นผู้ที่มี rB ตามคำถามหรือใช้เทคนิคเก้าอี้ที่ว่างเปล่า ตามความเหมาะสม แล้วให้บอกความรู้สึกใหม่ที่เกิดขึ้น (F) 4) อธิบายถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายแบบชี่กง และให้สร้างพลังชีวิตใหม่ด้วยการเคลื่อนไหวตามเสียงเพลงแบบชี่กง ทำที่ 1-2 5) อธิบายและมอบหมายแบบฝึกหัด ตามใบงานที่ 2-3 การอ่านบทความ 3. ขั้นยุติ 1) สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ สิ่งที่ได้จากกลุ่ม สิ่งที่ได้ให้แก่กลุ่ม และสิ่งที่จะนำไปใช้ 2) ให้ชักถามข้อสงสัย และให้ข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งนัดหมายครั้งต่อไป

4.3 นำตารางสรุปโปรแกรมทั้ง 10 ครั้งมาเขียนรายละเอียดตามหัวข้อต่างๆ ได้แก่ เรื่อง วัตถุประสงค์ เวลาที่ใช้ สื่อ/อุปกรณ์ วิธีดำเนินการ (ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินการ ขั้นยุติ) และ ภาคผนวก ประกอบด้วยเอกสารประกอบการให้คำปรึกษา เทคนิคอย่างละเอียดและแบบฝึกหัด

4.4 นำรายละเอียดของโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์ และ พฤติกรรม ไปทดลองลงใช้นำร่องกับนักศึกษาชาย จำนวน 4 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของ เนื้อหา วัตถุประสงค์ เทคนิคและขั้นตอนการให้คำปรึกษา และปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการให้ คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรมก่อนนำไปใช้ทดลองต่อไป (ดังภาคผนวก จ)

ขั้นการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 ขั้นศึกษาความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาพ

1.1 นำแบบวัดบทบาททางเพศ แบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ แบบวัด ปัญหาสุขภาพ ไปใช้เก็บข้อมูลนักศึกษาชายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 11 แห่ง จำนวน 1,230 คน โดยการประสานกับสำนักวิจัยและพัฒนาหรืออาจารย์ที่สอนอยู่ในแต่ละ มหาวิทยาลัยทั้งทางไปรษณีย์ และนำไปส่งด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำไป วิเคราะห์ได้จริง มีจำนวน 1,056 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.85 ดังตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของแบบวัดที่สมบูรณ์ จำแนกตามมหาวิทยาลัยราชภัฏ (n=1,230)

มหาวิทยาลัยราชภัฏ	รหัสแบบวัด	จำนวนแบบวัดที่ส่ง	จำนวนแบบวัดที่สมบูรณ์	
			จำนวน	ร้อยละ
1. เชียงใหม่	794-967	174	156	12.68
2. พิบูลสงคราม	1089-1227	130	130	10.57
3. เพชรบูรณ์	961-1016	69	45	3.66
4. เลย	519-592	74	65	5.28
5. บุรีรัมย์	594-660	67	48	3.90
6. อุบลราชธานี	661-793	133	112	9.11
7. บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	134-323	190	138	11.22
8. สอนุนันทา	1-133	133	123	10.00
9. เทพสตรี	324-392	69	54	4.39
10.นครปฐม	394-518	125	114	9.27
10.นครปฐม	394-518	125	114	9.27
11.นครศรีธรรมราช	1019-1077	79	71	5.77
รวม		1,230	1,056	85.85

1.2 นำข้อมูลจากแบบวัดบทบาททางเพศ แบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และแบบวัดปัญหาสุขภาวะของนักศึกษาชายมาวิเคราะห์หาค่าความถี่และร้อยละ

1.3 พิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะของนักศึกษาชาย จำแนกตามบทบาททางเพศ เพื่อศึกษานักศึกษาชายที่มีบทบาททางเพศแบบใดมีความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาวะ อยู่ในระดับสูงมากที่สุด สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาชายที่มีบทบาททางเพศความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) มีความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาวะ อยู่ในระดับสูง มีจำนวนมากที่สุด ดังนั้นในขั้นการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม จึงเลือกนักศึกษากลุ่มความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ มาเข้ากลุ่มเพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะ
ในการลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะของนักศึกษาชาย ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม มีดังนี้

2.1 แบบแผนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง โดยดำเนินการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design โดยมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง และมีการติดตามผล (Follow-up) เพื่อดูความคงทนด้วย ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังตาราง 8

ตาราง 8 แบบแผนการทดลอง

สอบก่อนทดลอง	ทดลอง	สอบหลังทดลอง	สอบติดตามผล
T ₁	X	T ₂	T ₃

ความหมายของสัญลักษณ์ มีดังนี้

- T₁ คือ การสอบก่อนที่จะจัดกระทำการทดลอง (Pretest)
- T₂ คือ การสอบหลังจากที่จัดกระทำการทดลอง (Posttest)
- T₃ คือ การสอบติดตามผลหลังจากที่จัดกระทำการทดลอง (Follow-up)
- X คือ การจัดกระทำ (Treatment)

2.2 วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม เพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะ โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

2.2.1 ระยะก่อนการทดลอง

1) นำข้อมูลจากแบบวัดบทบาททางเพศ แบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และแบบวัดปัญหาสุขภาพของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามจำนวน 130 คน มาวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 9

ตาราง 9 ความถี่และร้อยละของระดับความขัดแย้งในบทบาททางเพศของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามโดยรวมและรายด้านจำแนกตามบทบาททางเพศ (n= 130)

Variables		Gender Role									
		Masculine		Feminine		Androgyny		Undifferentiated		Total	
		f	%	F	%	f	%	f	%	f	%
GRC1	L	3	2.3	3	2.3	8	6.2	13	10.0	27	20.8
	M	13	10.0	11	8.5	29	22.3	13	10.0	66	50.8
	H	10	7.7	3	2.3	19	14.6	5	3.8	37	28.5
GRC2	L	3	2.3	3	2.3	12	9.2	8	6.2	26	20.0
	M	14	10.8	5	3.8	31	23.8	16	12.3	66	50.8
	H	9	6.9	9	6.9	13	10.0	7	5.4	38	29.2
GRC3	L	2	1.5	0	0	13	10.0	8	6.2	23	17.7
	M	18	13.8	12	9.2	31	23.8	17	13.1	78	60.0
	H	6	4.6	5	3.8	12	9.2	6	4.6	29	22.3
GRC4	L	7	5.4	2	1.5	17	13.1	8	6.2	34	26.2
	M	14	10.8	10	7.7	24	18.5	20	15.4	68	52.3
	H	5	3.8	5	3.8	15	11.5	3	2.3	28	21.5
GRC	L	4	3.1	3	2.3	11	8.5	10	7.7	28	21.5
	M	14	10.8	9	6.9	33	25.4	17	13.1	73	56.2
	H	8	6.2	5	3.8	12	9.2	4	3.1	29	22.3
WBP1	L	7	5.4	3	2.3	15	11.5	6	4.6	31	23.8
	M	15	11.5	8	6.2	24	18.5	16	12.3	63	48.5
	H	4	3.1	6	4.6	17	13.1	9	6.9	36	27.7
WBP2	L	7	5.4	4	3.1	9	6.9	5	3.8	25	19.2
	M	13	10.0	4	3.1	29	22.3	14	10.8	60	46.2
	H	6	4.6	9	6.9	18	13.8	12	9.2	45	34.6
WBP3	L	4	3.1	2	1.5	15	11.5	6	4.6	27	20.8
	M	17	13.1	10	7.7	33	25.4	9	6.9	69	53.1
	H	5	3.8	5	3.8	8	6.2	16	12.3	34	26.2
WBP	L	7	5.4	5	3.8	12	9.2	5	3.8	29	22.3
	M	15	11.5	7	5.4	33	25.4	15	11.5	70	53.8
	H	4	3.1	5	3.8	11	8.5	11	8.5	31	23.8
Total		26	20.0	17	13.1	56	43.1	31	23.8	130	100.0

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาชายที่มีบทบาททางเพศ ความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ มีความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาพโดยรวม ในระดับสูง มีจำนวนมากที่สุด (ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ในขั้นศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 1,056 คน) โดยมีความขัดแย้งในบทบาททางเพศ ในระดับสูง จำนวน 12 คน (ร้อยละ 9.2) และมีปัญหาสุขภาพในระดับสูง จำนวน 11 คน (ร้อยละ 8.5) แต่มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 คน ที่มีความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาพ อยู่ในระดับสูงซ้ำกัน จึงเหลือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 19 คน

3) ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) จำนวน 19 คน มาคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 8 คน

4) ดำเนินการติดต่อนักศึกษาชายที่สุ่มได้ เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงรายละเอียดต่างๆ ในการปฏิบัติตลอดกระบวนการ จนได้กลุ่มทดลองที่สมัครใจจริงๆ ครบตามจำนวน 8 คน

5) ศึกษาข้อมูลนักศึกษาชายที่เป็นกลุ่มทดลอง โดยดูจากคะแนนเฉลี่ยโดยรวม และรายด้านของความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาพ และเตรียมสถานที่และสื่ออุปกรณ์ต่างๆ ให้พร้อม เช่น แบบฝึกหัด เครื่องเล่นเทป เทปเพลง แผ่นใส คอมพิวเตอร์ แผ่นซีดี และจอ

2.2.2 ระยะทดลอง

ดำเนินการทดลอง จำนวน 8 คน โดยใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์ และพฤติกรรม จำนวน 10 ครั้งๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง ณ ห้องปฏิบัติการทางจิตวิทยาของโปรแกรมจิตวิทยาและการแนะแนว

2.2.3 ระยะหลังการทดลอง

หลังการทดลอง 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้นักศึกษาชายกลุ่มทดลองทำแบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และแบบวัดปัญหาสุขภาพ เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest) และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและแบบวัดปัญหาสุขภาพ เป็นคะแนนระยะติดตามผล แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์ และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการศึกษาความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาพ

1.1 ดำเนินการจัดส่งแบบวัดเพื่อการวิจัย 3 ชุด คือ 1) แบบวัดบทบาททางเพศ 2) แบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และ 3) แบบวัดปัญหาสุขภาพ จำนวน 1,230 ชุด ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชาย ชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 11 แห่ง ตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาชาย โดยได้ประสานการเก็บข้อมูลกับบุคลากรในแต่ละมหาวิทยาลัยด้วยตนเอง สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

1.2 คัดเลือกแบบวัดเพื่อการวิจัยที่สมบูรณ์ใช้ได้จริง จำนวน 1,056 ชุด มาวิเคราะห์ข้อมูล หาค่า 1) ความถี่และร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละมหาวิทยาลัย จำแนกตามบทบาททางเพศ 2) ความถี่และร้อยละของระดับความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาพของนักศึกษาชาย จำแนกตามบทบาททางเพศ และ 3) ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาพ โดยรวมและรายด้าน

2. ขั้นตอนการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาพ

2.1 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 9 ที่เป็นไปตามเกณฑ์ คือ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) มีความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม (GRC) อยู่ในระดับสูง และ/หรือมีปัญหาสุขภาพ โดยรวม (WBP) อยู่ในระดับสูง และสมัครใจเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่ม จำนวน 19 คน

2.2 ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาททางเพศความเป็นชายและความเป็นหญิงสูงทั้งคู่ จำนวน 19 คน ด้วยการคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 8 คน แล้วดำเนินการติดต่อกับกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งชี้แจงกำหนดการ สถานที่ และสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้ากลุ่มจนได้กลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจจริงๆครบตามจำนวน

2.3 ดำเนินการทดลองใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรมกับกลุ่มทดลองทั้ง 8 คน

2.4 หลังการทดลองสิ้นสุดแล้ว 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและแบบวัดปัญหาสุขภาพ เพื่อเก็บเป็นคะแนนหลังการทดลอง

2.5 หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาพอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นคะแนนในระยะติดตามผล

2.6 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาพในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบวัดบทบาททางเพศ แบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และแบบวัดปัญหาสุขภาพ
2. วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดบทบาททางเพศ แบบวัดความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และแบบวัดปัญหาสุขภาพ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามที่ได้กำหนดไว้ (บุญเจ็ด ภิญโญนนตพงษ์. 2545 : 179)
3. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมและรายด้านของแบบวัดทั้ง 3 ชุด โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 125-126)
4. วิเคราะห์ความถี่และร้อยละของจำนวนของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามบทบาททางเพศ ($n = 1,056$)
5. วิเคราะห์ความถี่และร้อยละของระดับความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวมและรายด้าน ของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามบทบาททางเพศ ($n = 1,056$)
6. วิเคราะห์ความถี่และร้อยละของระดับปัญหาสุขภาพ โดยรวมและรายด้าน ของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามบทบาททางเพศ ($n = 1,056$)
7. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาพ โดยรวมและรายด้าน ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล ($n = 8$)
8. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe ($n = 8$)
9. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของปัญหาสุขภาพ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe ($n = 8$)